

039 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

O, die koei!

Vlak nae d'n oorlog begon 't leve weer zô 'n bietjie op gang te komme, al was aales nog op de bon. Ik gong toe mit 'n paor vriende kampeere op de Grebbebaarg. Waerom we 't zô ver zochte weet ik niet meer, want de tent was behoorlijk zwaer. 't Êênige lichte dat we bij ons hadde was 't grondzaail, omdat dat tot d'n draed toe verslete was. Maor we wazze mit z'n viere en onder de rit hebbe we de tent 'n paor keer op 'n aandere fiets gebonge; en wie van de tent af was kreeg 'r dan 'n paor panne en dat soort zaoke voor trug.

Mit m'n klere had ik 't wel getroffe; een kennis van ons had van d'r zeun nog 'n ouwe drollevanger (spotnaam voor plusfour) en een gloednieuw jassie in de kast gevonge waer die uitgegroeid was. 'k Zag 'r zô op z'n sondags uit dat m'n vriende zeeje: "zô gao je toch niet mit je goeie goed aan in de tent legge?" We bofte want de twêê weke dat we daer zouwe blijve was d'r net kaarmes in Rhenen. D'n eerste d'n beste aevend kwamme we al 'n paor leuke maaisies tege en die hebbe we gelijk mor voor d'n aanderen dag uitgenôdigd.

Ik had de naam dà 'k wel aerdig kon koke en ik zou dus voor wat lekkers zurge. Onder 't koke wou 'k gêên pottekijkers om me heen hebbe en iederêên mos daerom de tent uit om me mit m'n kookstel te laete tobbe. Wa 'k klaormaakte was nou gêên gaolao-dinee, maor ik had van d'n boer toch wat juin en stuksies spek los gekrege; die zou 'k dan bakke mit 'n aachie d'r deur. Zô 'n oud kookstel kon toch nog behoorlijk hêêt worde en al gaauw kon 'k niet overend blijve zitte, zô waarm wier 't bovenin de tent. De tent opezette kon ok niet want dan begon 't te roete. 'k Heb 't koke daerom vedder maor leggende gedaen en dà 's niet de beste manier.

Goed, intusse wazze de maaisies gekomme en omdà 'k nog niet klaor was, kregge ze 't grondzaail mee om zôlang ievers aandere te gaon zitte. Nou had d'n boer ons gevraegd of we onze behoefte niet overaal heen wouwe doen en d'r een vasten plek voor te houwe. Dat hadde we gedaen en op dat klaaine stuksie land lag dus de ochendproducsie van vier man. Dà 's nou wel niet bepaold 'n mesthôp, maor 't is ok nie niks. En uitgerekend daer mosse ze dat 'klêêd' neergooie. De juin en 't spek wazze zô zwart gebrand dat we 't mit 'n baaitel los mosse steke. En wat die maaisies betreft, die stonke as strondbere...., we konne d'r echt nie verliefd op worde.

's Aeves hà 'k m'n nieuwe jassie aan 'n paol van een hekkentjie gehonge; 'k had gêên verstand van koeie, want in ons durp, Slierecht, liepe d'r nie zôveul meer rond, in de waailande wel te verstaon. 'k Wis dus ok nie dat 'r 'n beste kans was dat 'n koei zou komme onderzoeke wat dat voor iets nieuws was. 's Oches vong ik dan ok m'n jassie, totaol verrinneweerd in de waai trug. 't Zijn niet allêên seldaote die slechte herinneringe an de Grebbebaarg hebben.... Enne, mit de maaisies is 't niks geworde.

Kunt u iets leuks van vroeger vertellen? Dan vernemen wij dat graag.

